

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Vincentio et Orontio martyribus. Capitulu[m]. cxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

conscendere coronatas. Qui passi sunt. xij. kal.
len. ianuarij: vt dicitur ad in martylogio suo.
De sancto Vincentio leuica
et martyre. Capitulo. cxi.

Vincentius le
uita et martyr genere
hispanus de ciuitate
cesaraugustana: pater eurytio:
aggressis olis nobilissimis et
suis filio matre enola proge
nitus est. Qui a pueritia sa
cris litteris eruditus erat: et sub
ualerto cesaraugustani. episco
po moribus et scientia clarebat.

A quo et adhuc iuuenis archidiaconus eius or
dinatur. Cui episcopus: quia impeditionis lin
gue fuerat predicandum vices suas commisit:
ipse vero orationi vacabat. Tempora igitur
diocletiani et maximiani imperatorum: cum da
cianus hispaniarum pater nequissimus ciui
tatem cesaraugustanam esset ingressus: vt chri
stianos ad sacrificia tormentis compelleret: et
vincentij laudabilem famam audiret: fecit eum
vna cum episcopo valerio in carcere detineri.
Deinde pergens valentia carbenis vinctos in
collo et manibus post se trahit: ipsosque ibidem cu
stodie durissime macerari et fame ac inopia die
bus plurimis macerari. Quos postmodum sibi
presentatos cum in nullo conspexisset afflictos:
custodes redarguebat: putans quod ipsos in erga
stulo reuoluisse. Et iratus valerium interro
gavit: cur contra precepta principum agere pre
sumpisset. Qui cum lingue rudis et imperitus
quasi sub murmure responderet: vincetius ab
episcopo licentiam petijt respondendi. Qua
obrem libera et constantissima voce deo gen
tium demonia esse asseruit: et christum dominum
se nunquam abnegaturos expressit. Tunc pater
iratus episcopum in exilium misit: vbi et post
tempus in pace quiescit: vincetium vero vri re
bellem et iuuenem temerarium grauissimis tor
mentis cruciari mandauit. Et primo quidem illi
fecit in equuleo leuari: et membris distendi tor
torum: corpore dissipari. Interrogans cum vbi
nam corpus suum miserabile cerneret. Qui cum
subridendo diceret: hoc semper optasse et pre
fidem suis votis optime concordare. Iratus da
cianus tortores flagellabat: eo quod ipsum in tor
torum deficiere: stridore dentium fremens: ac quasi
se magis quam dei martyrem torquentibus ostendens. car
nifices vero pectines et ungulas ferreas usque ad
intima costarum fixerunt. Ita vt de toto corpore san
guis efflueret: et solutis compagibus viscera inter
na paterent: et cum ministri lassum deficerent: ipse
satis inuitus in omnibus apparebat. Post hec
iubente prefide equuleo deponitur: et ad ignis
patibulum ducitur: qui moras carnificum ar
guebat: et ad penam alacriter properabat. Tra

ticulam igitur candentem vltro conscendens:
ibidem assatur exurit: et crematur: membrisque
omnibus vinctis ferreis infigitur: flamma san
guine conspergitur: vulnera vulneribus instau
ratur: sal insuper in ignem mittitur: vt in corpus
vulneratum insiliens: stridentibus flammis cru
delius comburatur. Jamque non ad artus: sed
ad nudata viscera tela iaciuntur: ipseque febre
de eius corpore extra labuntur. Inter hec ma
net immotus: et erectus in celum oculis dominum
precabatur. Tuncque hec daciano nunciata fuis
sent: iussit eum in carcere terribissimo recludi: et
ibi testas acutissimas congeri: pedesque eius in
ligno configi: et extensum super testas relin
qui. Que cum adimpleta fuissent: pena mutat
gloriam: nam tenebre carceris diuina supposita
luce fugantur: testarum asperitas in florum sua
uitatem mutatur: pedes soluuntur: et martyr
domini angelorum dulci modulatione consola
tur. Que custodes per rimas aspicientes con
uersi sunt. Quidam vero hec presidi nunciarunt:
at ille se victum reputans: iussit martyrem ad
lectum transferri: et mollibus stramentis fo
ueri: reputans eum magis gloriosum facere: si
deficeret in tormentis. Tunc ergo in lectulo pau
lulum quiescisset: orans emisit spiritum. Quod
audiens dacianus doluit: et que non valuit vin
cere viuum: putauit vincere vel defunctum. Iussit
igitur corpus in campum deduci: et a vinctis ac
feris deuorandum exponi. Statimque coruus
inguluit dedit: corpus custodit: alias aues
se maiores impetu alarum abegit: et lupi mor
tibus et clamoribus effugauit. Et in conspe
ctu sacri corporis fixus cernitur: vtpote. Quod
ibi angelorum custodiam mirabatur. Tunc iussit
presidis hoc audientis: ingens mola corpori
alligatur: et in pelagus proicitur: vt saltem pre
scibus in partum daretur: sed antequam naute qui
corpus in mare demerserant ad littus perue
nirent: cadaver solutum in littus a fluctibus
deductum est. Quod a quadam matrona vna
ipso reuelante repertum est: et ab ipsa vna cum
quibusdam fidelibus in modica basilica sepul
tum. Cessante vero persecutione corpus ad ci
uitatem valentianam deducitur: et iuxta muros
honorificentius tumulatur. Passus est autem
christi martyr. xi. kalen. februarij.

De sanctis Vincentio et Orontio
martyribus. Capitulo. cxij.

Vincentius et Oron
tius martyres passi sunt apud
hispaniam rege diocletiani et ma
ximiani imperatorum sub rustino
prefide hispaniarum. Qui feruore
fidei accensi se sponte iudici offerentes: et ipm
magnanimitate confitentes iussu presidis capi
tali sententia puniuntur: quorum corpora victo

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Folio. xliij.

quidam leuita: qui eos hospicio susceperat: se-
peluit: propter quod et ipse a iudice tentus bra-
chys sibi a cubitis percussis in eodem loco vbi et
illi passi fuerant decollari iubetur. Quod videns
pater victoris: quia ipse christianus erat: fugas
arripuit: sed a coniuge aquilina nomine horta-
tus rediens vna cum filio capite cesus est. Ho-
rum omnia corpora pontius episcopus diuina
revelatione commonitus: plaustro imposita ad
loca pristina italle deferebat: donec iuxta ciui-
tatem hebredeunē. peruenerunt: vbi bubus se-
figentibus: nulloq; modo inde ultra abire valē-
tibus corpora martyru sepulta sunt: diuina co-
gnita voluntate. Horum natale recolit. ij. kalē.
februarij: vt dicit Aido.

**De sancto Anastasio martyre et
socijs.**

Anastasius mona-

chus et martyr octauo heracii im-
peratoris anno sub persecutione
Cosroe regis iniqui Persarum:
martyrium passus est. Hic natio-
ne persa de regione razerh fundo rasuum: voca-
batur magundath filius Bau maximi magi: et
ipse magis ab annis iuuenilibus eruditus mi-
lesq; strenuus fuit in regia ciuitate persarum.
Postq; no terra sancta a cosroe rege occupata
est: et crux dominica capta: ipse cum christianis
captiuis ductis in perfidem conuersatus: et ab
eisdem in fide christi docuus est: moxq; amore
baptismatis inhi animatus relicta militia et ma-
gicarum artium libris exiit: venit in partes
orientis. Et apud malleatorē quēdam xpianum
anno integro mansit: et artem suam optime didi-
cit. A quo de mysterijs fidei plenius informatus
hierosolymā venit: et a quodam modo presby-
tero baptisma suscepit. Et post hoc apud heliā
presbyterum octo diebus degit: a quo etiā in
amore christi confortatus exiit. Deinde in mo-
nasterio quod quattuor milibus a hierosolyma
distat: sub abbate iustino monasticum habitum
sumpsit: in quo dudū laudabiliter vixit. Post q;
martyrij desiderio fragrans: diuina visione cō-
monetur: vt loca sacra vísitet: et sic ad passiones
optaram peruenerit. De licentia igitur sui abba-
tis abiit diospolim: deinde cesareas palestine:
deinde sacris locis iustratis calcedonias venit:
vbi dum quosdam magos repertos argueret: et
interrogatus cuius esset secte: se christicolam
respondisset: tentus est a barbazana iudice im-
peratoris cosroe: et vinculis ferreis abstrictus
per dies plurimos: deinde grauissime cesus: in
castello quodam arctissime custodie mancipat:
vbi angelica vísitatione cum splendore nimio cō-
fortatur. Quem cū imperator relaxa fuisset:
ipsūq; olim suum militem recoluisset: manda-
uit illum sibi in perfidam vinculis ferreis con-
strictum destinari. Quem cum sibi presentatus

et interrogatum christianissimum repperisset
in predio bethsalces ipsum magno cathenatus
pondere pressum durissimo carceri mancipari
iussit: et in media diebus quindecim macerari.
Post hec eductum iterumq; interrogatum: et
in christi fide constantissime persistentem: ab
vno brachto per duas horas suspendi fecit: et
post hec iterum flagellari. Nouissime cum sexa-
ginta christianis qui cum eo de Cesarea vene-
rant: et eb eodem rege detenti fuerant: extra
villam Bethsalces fecit educi: ipsosq; omnes
vt ex hoc terretur: spectante christi martyre res-
tibus prefocari. Qui dum omnium nece conspe-
cta constantior videretur: omnium vltimus et ipse
iussu imperatoris prefocatus: et deinde decol-
latus est. Eius corpus a quodā christiano tri-
buno magno precio redemptum a periculis ab
alio: um martyru corporibus segregatur: et ab
eodem noctu arreptum ad monasterium sancti
Sergij martyris: quod vno miliario a castello
distat: clandestine ducitur: et ibidem honori-
fice tumulatur. Nunc autem dicitur esse in eccle-
sia sancte trinitatis de venetijs: quod ab inco-
lis ipsius vrbis de constantinopoli illuc asserit
fuisse translatum. Qui passus est vndecimo ka-
lendas februarij.

**De sancto Anastasio monacho et
confessore.**

Anastasius con-

fessor: et monachus: roma-
ne ecclesie notarius fuit.
Qui soli deo seruire deside-
rans: officium reliquit: et in
monasterio quod dicitur sup-
petrona iuxta nepesinā vs-
bem positus monachus factus: in sanctis acti-
bus vitam duxit: cuius post tempus monasterio
solerti custodia prefuit. Quadam no nocte de
rupe que cenobio in monte preeminet facta vox
insonuit: que anastasium primo inde septē fra-
tres alios nominatim vt venirent vocauit. Par-
uo deinde momento vox siluit: et post hec octa-
uum fratrem iterum euocauit: que quidem vo-
ces ab omnibus fratribus audite sunt. Intra
paucos igitur dies prius anastasius abbas: de
inde ceteri eo ordine ex carne educti sunt: quo
de rupis vertice vocati fuerunt: frater no ille
ad quem vocandum vox aliquātulum siluit: mo-
rientibus alijs paucis diebus superuixit: et tūc
ipse etiam vitam finit. Sed mira res conti-
git: quia dū anastasius migraret a corpore: erat
quidam frater qui super eum viuere nolens: p-
noluit eius pedibus cum lachrymis illum ad-
iurauit: vt per eum ad quem sbar taliter ageret
ne septem dies in mundo eidem superuiveret.
Ante no septimū diem etiā ipse defunctus est:
qui tamen illa nocte inter ceteros vocatus non
fuerat: vt ex hoc aperte claresceret: qz eius obi-
f ij